

อะไรๆ...ก็ถูกระไม่ไซ้..ฟังนิทานสอนใจสักเรื่อง...

นำเสนอเมื่อ : 1 พ.ค. 2552

นิทานกึ่งตำนานเรื่อง **ถูกระไม่ไซ้** : นิทาน

ถูกระไม้ใช้ : นิทาน

ถูกระไม้ใช้ เป็นนิทานพื้นบ้านประเภทคติสอนใจ
ข้อมูลที่เก็บไว้ที่สถาบันทักษิณศึกษา ได้มาจากคำบอกเล่าของนายหมุน จุลนันโท อายุ 70 ปี
บ้านเลขที่ 78/2 หมู่ที่ 1 ตำบลควนมะพร้าว อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง เล่าเมื่อวันที่
18 ตุลาคม พ.ศ. 2524 มีเนื้อความสรุปได้ดังนี้

มีชาวนา 2 คนผิวเมี้ยก่องร่างสร้างตัวจนเป็นเศรษฐี มีนาเป็นพัน ๆ ไร่
มีคณงานฝ่ายต่าง ๆ หลายฝ่ายช่วยทำนา เมื่อชายชาวใดเศรษฐีก็เอาเงินมาจากคณงานเหล่านี้
อยู่มาปีหนึ่งรายได้จากการขายข้าวไม่พอที่จะจ้างคณงาน
เศรษฐีเกิดสงสัยว่าพวกที่ขายข้าวคงยักยอกเงินไว้จึงเรียกมาถาม
พวกขายข้าวก็ตอบว่าเพราะพวกหวัดข้าวเขาส่งมาให้เท่านี้ เศรษฐีจึงไปถามพวกหวัดข้าว
พวกหวัดข้าวก็ตอบว่าข้าวเก็บได้เท่าใดก็หวัดเท่านั้น เศรษฐีจึงไปถามพวกเก็บข้าว
พวกเก็บข้าวก็ตอบว่าดำนาได้เท่าใดก็เก็บเท่านั้น
เศรษฐีจึงไปถามพวกดำนาว่าทำไมดำนาไม่หมดปล่อยให้ที่นาบางแห่งว่างเปล่าอยู่มาก
พวกดำนาก็ตอบว่าเขาไถไว้เท่าใดก็ดำเท่านั้น เศรษฐีจึงไปถามไถนาว่าทำไมไถนาไม่หมด
พวกไถนาตอบว่าเพราะวัวแต่ละตัวผอมมาก ไม่มีแรงที่จะไถได้หมด
เศรษฐีจึงไปถามพวกเลี้ยงวัวก็ตอบว่าพวกเขาได้ตัดหญ้ามาให้วัวกินประจำ
แต่วัวไม่คอยได้กิน พวกเขาไม่รู้อะไรจะทำอย่างไร

เศรษฐีจึงเกิดความสงสัยจึงไปเฝ้าดูเวลาวัวกินหญ้า
ก็เห็นสุนัขตัวโปรดของท่านลงไปนอนในรางหญ้า
เมื่อวัวจะเข้าไปกินหญ้าสุนัขก็จะเห่าและขบกัดวัว ทั้ง ๆ ที่ตัวมันเองไม่ได้กินหญ้านั้นเลย
คนเลี้ยงวัวเองก็ไม่กล้าตีสุนัขตัวนั้นเพราะเป็นตัวโปรดของเศรษฐี
เศรษฐีจึงได้ทราบถึงสาเหตุที่แท้จริงที่ทำให้ชายชาวใดอยู่ จึงคิดว่าสุนัขตัวนี้ถูกระเองก็ไม่ใช้
แต่ชอบไปยุ่งเรื่องคนอื่น เศรษฐีจึงไล่สุนัขตัวนั้นออกจากบ้าน การทำนา
ขายข้าวจึงได้ผลเช่นเดิม

นิทานชาวบ้านเรื่องนี้มีลักษณะเด่นทั้งในด้านกลวิธีผูกเรื่อง ดำเนินเรื่อง
และการแฝงคติสอนใจแก่ผู้ฟัง ในด้านวิธีผูกเรื่อง
ได้เริ่มจากจุดที่เป็นปัญหาของเรื่องขึ้นมาก่อน
คือการที่เศรษฐีขายข้าวได้เงินมาไม่พอจ้างคณงาน
ซึ่งเป็นผลทำให้เศรษฐีต้องสืบสาวไปหาสาเหตุที่แท้จริง
ในด้านคติสอนใจได้ชี้ให้เห็นถึงลักษณะของความเป็นหัวหน้าหรือผู้นำที่สำคัญประการหนึ่งคือ
“ความมีเหตุผล” ไม่วู่วามตัดสินใจอะไรตามอำเภอใจของตนเอง ถ้าสังคมเป็นเช่นนี้
ทุกคนก็ยอมเขาใจกันได้ดี ยอมนำศรีสงางามมาสู่ผู้นำนั้น

นายหมุน จุลนันโท อายุ 70 ปี บ้านเลขที่ 78/2 หมู่ที่ 1 ตำบลควนมะพร้าว
อำเภอเมืองพัทลุง เล่าเมื่อวันที่ 18 ตุลาคม พ.ศ. 2524